



Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
P. CRUZ VILLALÓN
fremsat den 3. april 2014¹

Sag C-3/13

**Baltic Agro AS
mod**

Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tartu Ringkonnakohus (Estland))

»Fælles handelspolitik — dumping — endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland — forordning (EF) nr. 2022/95 — udløbsundersøgelse af foranstaltninger — forordning (EF) nr. 661/2008 — tilsagn om priser — afgørelse 2008/577/EF — betingelser for fritagelse for antidumpingtold — første uafhængige kunde — importør, der har købt ammoniumnitratbaseret gødning af en russisk eksportør gennem et tredje selskab — EU-toldkodeksen — forordning (EØF) nr. 2913/92 — toldangivelse — ugyldighed efter ansøgning fra klarereren efter varernes frigivelse — artikel 66«

1. Domstolen er inden for rammerne af den foreliggende sag blevet forelagt en række præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-lovgivningen om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland og EU-toldlovgivningen om fremgangsmåden for at erklære en toldangivelse for ugyldig efter ansøgning fra klarereren samt et præjudicielt spørgsmål om gyldigheden af bestemmelser i den nævnte toldlovgivning.

2. Disse spørgsmål er rejst inden for rammerne af en tvist mellem en importør af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland og toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor importøren er etableret. Tvisten er opstået som følge af, at de nævnte toldmyndigheder afslog at indrømme importøren den fritagelse for antidumpingtold, der ifølge de gældende bestemmelser finder anvendelse på varer, der var købt af en russisk eksporterende producent, som havde afgivet et af Europa-Kommissionen godtaget pristilsagn.

3. Da afslaget i det foreliggende tilfælde var begrundet med henvisning til den omstændighed, at den i hovedsagen omhandlede import, der var foretaget gennem et andet selskab, ikke opfyldte de formelle betingelser for at opnå fritagelse ifølge den nævnte lovgivning, har den forelæggende ret spurgt Domstolen om fortolkningen og rækkevidden af de antidumpingbestemmelser, der fastsætter de nævnte formelle betingelser, samt anmodet om en fortolkning i lyset af ligebehandlingsprincippet af gyldigheden af de bestemmelser i toldlovgivningen, der er til hinder for, at den nævnte importør kan få toldangivelserne vedrørende den omhandlede import erklæret ugyldige og således opnå en fritagelse.

¹ — Originalsprog: fransk.

I – Retsforskrifter

A – EU-retten

1. Relevante antidumpingbestemmelser

4. Den 16. august 1995 indførte Rådet for Den Europæiske Union ved forordning (EF) nr. 2022/95² endelige antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland. Den oprindelige antidumpingtold blev senere ændret og forlænget gentagne gange bl.a. som følge af de ansøgninger om udløbsundersøgelser af foranstaltningerne eller om interimundersøgelser, som blev indgivet af henholdsvis berørte repræsentanter for produktionen i Fællesskabet og de berørte eksporterende producenter.

5. De forskellige forordninger, der blev vedtaget i denne sammenhæng, er imidlertid ikke direkte relevante for løsningen af tvisten i hovedsagen. Sagen vedrører primært Rådets forordning (EF) nr. 661/2008³.

6. Ifølge artikel 1 og 2 i forordning nr. 661/2008 pålægges der antidumpingtold på ammoniumnitrat og visse gødninger samt andre produkter, der indeholder ammoniumnitrat, som fremstilles af dels Eurochem og dens forbundne selskaber, dels af andre russiske eksporterende selskaber.

7. Artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 661/2008 bestemmer:

»1. Importerede varer, der er angivet til overgang til fri omsætning og faktureret af virksomheder, som har afgivet tilsagn, der er godtaget af Kommissionen, og hvis navne er opført i afgørelse 2008/577/EF, som eventuelt ændret, undtages fra den ved artikel 2 indførte antidumpingtold, forudsat at:

- varerne er fremstillet, afsendt og faktureret direkte af nævnte virksomheder til den første uafhængige kunde i Fællesskabet, og
- sådan import er ledsaget af en tilsagnsfaktura, som er en handelsfaktura, som indeholder mindst de oplysninger og den erklæring, der er angivet i bilaget til nærværende forordning, og
- de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, svarer nøjagtig til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen.«

8. Kommissionens afgørelse 2008/577/EF⁴, der er nævnt i artikel 3 i forordning nr. 661/2008, udgør den afgørelse, hvorved Kommissionen godtog de pristilsagn, der var afgivet i henhold til artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁵, af de russiske eksporterende producenter af ammoniumnitrat »JSC Acron, Veliky Novgorod, Rusland, og JSC Dorogobuzh, Dorogobuzh, Rusland, som er en del af holdingselskabet »Acron««.

2 — Forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EFT L 198, s. 1).

3 — Forordning af 8.7.2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 185, s. 1, og berigtiget i EUT 2009 L 339, s. 59).

4 — Afgørelse af 4.7.2008 om godtagelse af de tilsagn, der er afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland og Ukraine (EUT L 185, s. 43, berigtiget i EUT 2009 L 339, s. 59).

5 — EFT 1996 L 56, s. 1.

2. EU-toldkodeksen

9. Tvisten i hovedsagen rejser endvidere spørgsmål om fortolkningen og gyldigheden af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁶ og navnlig denne forordnings artikel 66, der fastsætter betingelserne for at erklære en toldangivelse for ugyldig efter ansøgning fra klareren, og artikel 220, stk. 2, der fastsætter betingelserne for ikke at foretage efterfølgende opkrævning af importafgifter som følge af fejl, som toldmyndighederne har begået, samt artikel 251 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2913/92⁷, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 312/2009 af 16. april 2009⁸, der som en undtagelse til toldkodeksens artikel 66, stk. 2, fastsætter betingelserne for at erklære en toldangivelse for ugyldig, efter at varen er frigivet.

10. I det følgende gennemgås de relevante bestemmelser, hvor dette er nødvendigt for fremstillingen.

II – De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for tvisten i hovedsagen

11. Baggrunden for tvisten er en afgørelse truffet af Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus (skatte- og toldmyndigheden, skatte- og toldcentrum øst)⁹, hvorved Baltic Agro AS (herefter »Baltic Agro«) på grundlag af en efterfølgende kontrol blev pålagt at betale et beløb i antidumpingtold og moms i forbindelse med, at selskabet havde importeret ammoniumnitratgødning med oprindelse i Rusland.

12. Antidumpingtold på den omhandlede ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland blev oprindeligt pålagt ved forordning nr. 2022/95 og efterfølgende ændret flere gange og er nu pålagt ved forordning nr. 661/2008.

13. I det foreliggende tilfælde købte Baltic Agro, mellem oktober 2009 og januar 2010, gennem det estiske selskab Magnet Group OÜ¹⁰ flere tons ammoniumnitratgødning af det russiske selskab JSC Acron. Der blev i denne forbindelse indgået en række kontrakter dels mellem Magnet Group og JSC Acron, dels mellem Magnet Group og Baltic Agro.

14. I januar og februar 2010 indgav to toldspeditører fem toldangivelser vedrørende den nævnte import, hvori Baltic Agro var påført som modtager af de indførte varer, og hvori JSC Acron var angivet to gange som afsender, og det lettiske transportfirma OOO Ventoil var angivet tre gange som afsender.

15. Den 1. marts og den 23. april 2010 anmodede de nævnte toldspeditører MTA om at erklære de nævnte toldangivelser for ugyldige, for så vidt som Baltic Agro var anført som varemottager i stedet for Magnet Group.

16. Den 3. marts 2010 foretog MTA en efterfølgende kontrol af de fem toldangivelser for at fastslå, om toldværdien af de med toldangivelserne indførte varer, beregningen af og betalingen af afgifterne ved indførslen var korrekte.

6 — EFT L 302, s. 1, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20.11.2006 (EUT L 363, s. 1, herefter »toldkodeksen«).

7 — EFT L 253, s. 1, herefter »gennemførelsesforordningen«.

8 — EUT L 98, s. 3.

9 — Herefter »MTA«.

10 — Herefter »Magnet Group«.

17. Den 31. maj 2010 traf MTA på grundlag af den gennemførte efterfølgende kontrol to afgørelser, hvorved Baltic Agro blev pålagt at betale told og moms af de indførte varer, idet MTA fastslog, at betingelserne for at indrømme toldfritagelse efter artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 661/2008 ikke var opfyldt.

18. Den 31. maj 2010 anlagde Baltic Agro sag til prøvelse af disse afgørelser ved Tartu Halduskohus (forvaltningsretten i Tartu, Estland), idet selskabet gjorde gældende, at den omstændighed, at det havde benyttet et mellemliggende selskab ved den omhandlede import, ikke kunne tillægges betydning i afgiftsretlig henseende.

19. Baltic Agros' søgsmål blev forkastet ved dom af 25. april 2011. Tartu Halduskohus fastslog, at Baltic Agro ikke var berettiget til toldfritagelse, da selskabet ikke havde erhvervet de indførte varer direkte hos producenten.

20. Den 25. maj 2011 iværksatte Baltic Agro appel ved Tartu Ringkonnakohus (appelretten i forvaltningssager i Tartu, Estland) med påstand om ophævelse af Tartu Halduskohus' dom og om, at Domstolen skulle anmodes om en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 661/2008.

III – De præjudicielle spørgsmål og retsforhandlingerne for Domstolen

21. Under disse omstændigheder har Tartu Ringkonnakohus (Estland) besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

- »1) Skal artikel 3, stk. 1, i [...] forordning nr. 661/2008 fortolkes således, at importøren og den første uafhængige kunde i Fællesskabet altid skal være en og samme person?
- 2) Skal artikel 3, stk. 1, i [...] forordning nr. 661/2008, sammenholdt med [...] afgørelse 2008/577, fortolkes således, at fritagelsen for antidumpingtold kun gælder for en sådan første uafhængig kunde i Fællesskabet, såfremt denne ikke har videresolgt den vare, der skal angives, før angivelsen?
- 3) Skal [toldkodeksens] artikel 66 [...], sammenholdt med [gennemførelsesforordningens] artikel 251 [...] og de øvrige gennemførelsesbestemmelser vedrørende efterfølgende ændringer i toldangivelsen, fortolkes således, at i de tilfælde, hvor der ved indførslen af en vare er påført en forkert modtager i angivelsen, skal det efter ansøgning være muligt at erklære angivelsen for ugyldig og berigtige benævnelsen af modtageren også efter varens frigivelse, såfremt toldfritagelsen i henhold til artikel 3, stk. 1, i [...] forordning nr. 661/2008 havde skullet anvendes, hvis det var den rigtige modtager, der var påført, eller skal [toldkodeksens] artikel 220, stk. 2, litra b), [...] under disse omstændigheder fortolkes således, at toldmyndighederne ikke er berettiget til at foretage en efterfølgende bogføring?
- 4) Såfremt begge alternativer i [det tredje] spørgsmål [...] besvares benægtende, er det da foreneligt med artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 28, stk. 1, [TEUF] og artikel 31 [TEUF], at det i henhold til [toldkodeksens] artikel 66 [...], sammenholdt med [gennemførelsesforordningens] artikel 251 [...] og de øvrige gennemførelsesbestemmelser vedrørende efterfølgende ændringer i toldangivelsen efter varens frigivelse, ikke er tilladt efter ansøgning at erklære en angivelse for ugyldig og berigtige benævnelsen af modtageren, såfremt toldfritagelsen i henhold til artikel 3, stk. 1, i [...] forordning nr. 661/2008 havde skullet anvendes, hvis det var den rigtige modtager, der var påført?»

22. Den estiske regering, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen har indgivet skriftlige bemærkninger. Da Domstolen finder, at sagen er tilstrækkeligt oplyst til, at den kan træffe afgørelse, har den i henhold til procesreglementets artikel 76, stk. 2, besluttet, at der ikke afholdes mundtlig forhandling.

IV – Det første og det andet spørgsmål

A – Indledende bemærkninger

23. Den forelæggende ret har med de to første spørgsmål, der besvares samlet, i det væsentlige anmodet Domstolen om at udtale sig om det personelle anvendelsesområde for fritagelsen for den antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, der følger af en samlet anvendelse af artikel 3 i forordning nr. 661/2008 og artikel 1 i afgørelse 2008/577.

24. Artikel 3 i forordning nr. 661/2008 foreskriver nemlig en fritagelse for den antidumpingtold, som den nævnte forordning pålægger den import af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, som faktureres af virksomheder, der har afgivet tilsagn, der er godtaget af Kommissionen, og som er nævnt i afgørelse 2008/577. I artikel 1 i afgørelse 2008/577 nævnes »JSC Acron, Veliky Novgorod, Rusland, og JSC Dorogobuzh, Dorogobuzh, Rusland, medlemmer af »Acron« Holding Company«.

25. Fritagelsen for antidumpingtold er imidlertid bl.a. underlagt den betingelse, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, første led, i forordning 661/2008, hvorefter varerne skal være fremstillet, afsendt og faktureret direkte af de nævnte virksomheder til den første uafhængige kunde i Fællesskabet. Det fremgår endvidere af punkt 8 i bilaget til forordning nr. 661/2008, at »navnet på den virksomhed, der handler som importør«, skal fremgå af den handelsfaktura, som ledsager varer, der er omfattet af et tilsagn, og som indføres i Fællesskabet.

26. Det er imidlertid ubestridt, at Baltic Agro i det i hovedsagen omhandlede tilfælde indførte ammoniumnitratgødning gennem det estiske selskab Magnet Group, at tilsagnsfakturaerne blev udfærdiget af Magnet Group, og at Baltic Agro foretog toldangivelsen af varerne. Det er endvidere ubestridt, at MTA afslog at fritage Baltic Agro for antidumpingtold, netop fordi Baltic Agro ikke havde købt den indførte ammoniumnitratgødning direkte hos JSC Acron.

27. Dette er baggrunden for, at den forelæggende ret ønsker oplyst, dels om importøren og den første uafhængige kunde altid skal være en og samme person, dels om fritagelsen kun gælder for en sådan første uafhængig kunde, såfremt denne ikke har videresolgt den vare, der skal angives, før angivelsen.

B – Parternes bemærkninger

28. Den estiske regering og Kommissionen, der er de eneste, som har besvaret disse spørgsmål¹¹, er begge, dog ud fra forskellige ræsonnementer, af den opfattelse, at den fritagelse for antidumpingtold, der er nævnt i artikel 3 i forordning nr. 661/2008, kun finder anvendelse på den person, der på en og samme tid er både importør og den første uafhængig kunde i Fællesskabet, såfremt den pågældende ikke har videresolgt den vare, der skal angives, før angivelsen.

11 — Rådet har i sit skriftlige indlæg kun besvaret det tredje og det fjerde spørgsmål.

29. I det i hovedsagen omhandlede tilfælde opfyldte hverken Baltic Agro eller Magnet Group betingelserne for at opnå fritagelse. Selv om Baltic Agro ganske vist er importør, er selskabet ikke den første uafhængige kunde i Fællesskabet, idet Baltic Agro har købt varerne af Magnet Group. Magnet Group er den første uafhængige kunde i Fællesskabet, men selskabet videresolgte varerne til Baltic Agro, før de blev indført i Fællesskabets toldområde, idet Baltic Agro påtog sig at forestå toldangivelsen.

30. Baltic Agro har heroverfor i det væsentlige anført, at det ikke på nogen måde fremgår af forordning nr. 661/2008, at importøren og den første uafhængige kunde skal være en og samme person, og at det nødvendigvis er den første uafhængige kunde, der skal indgive angivelsen i eget navn for at kunne opnå fritagelse. Der er endvidere ingen grund til at afslå at indrømme fritagelse, idet der ikke herskede tvivl om varens oprindelse, indhold, mængde, værdi, køberens identitet eller om, hvorvidt den eksporterende producent havde overholdt sit tilsagn.

C – Analyse

31. Det anføres i 159. betragtning til forordning nr. 661/2008, at de tre betingelser i forordningens artikel 3, heriblandt betingelsen om, at varerne skal være fremstillet, afsendt og faktureret direkte af de eksporterende virksomheder til den første uafhængige kunde i Fællesskabet, er berettiget ud fra et hensyn om »at sætte Kommissionen og toldmyndighederne i stand til effektivt at overvåge, om de pågældende virksomheder overholder tilsagnet, når der forelægges en anmodning om overgang til fri omsætning for de relevante toldmyndigheder«. I 21. betragtning til afgørelse 2008/577 gengives i det væsentlige samme begrundelse.

32. Kommissionen har endvidere i sit skriftlige indlæg anført, at bestemmelserne om direkte salg hovedsageligt har til formål at gøre det muligt for Kommissionen på en gennemsigtig måde at kontrollere den mindsteimportpris, som de eksporterende producenter har afgivet tilsagn om at anvende, idet ethvert senere videresalg kan medføre yderligere udgifter, der kan påvirke de nævnte priser.

33. Det præcise krav, der opstilles i artikel 3, stk. 1, første led, i forordning nr. 661/2008, er således hovedsageligt begrundet i hensyn, der vedrører både Kommissionens og de i medlemsstaterne kompetente myndigheders mulighed for at kontrollere, at de eksporterende producenter overholder det tilsagn, de har afgivet, og som gør det muligt for dem at opnå fritagelse for antidumpingtold på ammoniumnitrat.

34. Det bemærkes i denne henseende, at disse krav ikke fremgik af de bestemmelser, der gjaldt tidligere, og som var indført ved Rådets forordning (EF) nr. 993/2004¹² om indførelse af antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland. I medfør af den nævnte forordning, der blev vedtaget med henblik på at tilpasse de nævnte bestemmelser i forbindelse med, at ti nye medlemsstater tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004, blev der nemlig indsat en

12 — Forordning af 17.5.2004 om ændring af forordning (EF) nr. 658/2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland og forordning (EF) nr. 132/2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på import af ammoniumnitrat med oprindelse i Polen og Ukraine og om afslutning af antidumpingproceduren for så vidt angår import med oprindelse i Litauen (EUT L 182, s. 28).

artikel 1a i Rådets forordning (EF) nr. 658/2002¹³, som opstillede krav, som svarede til, men dog ikke er identiske med de krav, der fremgår af artikel 3, stk. 1, første led, i forordning nr. 661/2008¹⁴. Disse krav fremgik heller ikke af de forordninger, der vedrørte godtagelsen af de tilsagn, som en fritagelse i henhold til forordning nr. 993/2004 var underlagt¹⁵.

35. Forordning nr. 661/2008 og afgørelse 2008/577 indeholder imidlertid ikke andre præciserende oplysninger, om de særlige grunde, der ligger til grund for indførelsen af dette nye krav.

36. Det må det derfor konstateres, at hverken forordning nr. 661/2008 eller afgørelse 2008/577 gør det muligt at afgøre, om importøren og den første uafhængige kunde skal være en og samme person, eller at forstå grundene til, at det nødvendigvis må forholde sig således.

37. De krav, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, første led, i forordning nr. 661/2008, og som indgår som et led i ordningen med tilsagn og de krav til kontrol, der følger heraf, gør imidlertid meget klart fritagelsen for antidumpingtold betinget af bl.a., at varerne faktureres og afsendes direkte af de eksporterende producenter til den første uafhængige kunde i Fællesskabet.

38. Det fremgår imidlertid klart af forelæggelsesafgørelsen, at Baltic Agro ikke kan anses for at opfylde denne dobbelte betingelse.

39. Det er i øvrigt hverken godtgjort eller fremført, at disse krav er åbenbart uegnede til at opnå det kontrolformål, som de forfølger, eller at de er uforholdsmæssige.

40. Jeg foreslår derfor Domstolen at besvare det første og det andet præjudicielle spørgsmål med, at artikel 3 i forordning nr. 661/2008 skal fortolkes således, at den fritagelse for antidumpingtold, som det ifølge bestemmelsen er muligt at indrømme de eksporterende producenter, der er nævnt i afgørelse 2008/577, kun finder anvendelse på varer, der faktureres og afsendes direkte af de eksporterende producenter til den første uafhængige kunde i Fællesskabet, såfremt denne ikke har videresolgt den vare, der skal angives, før angivelsen.

V – Det tredje og det fjerde spørgsmål

A – Indledende bemærkninger

41. Den forelæggende ret har med det tredje spørgsmål forelagt Domstolen et dobbelt spørgsmål om fortolkningen af en række bestemmelser i toldkodeksen og gennemførelsesforordningen. Den forelæggende ret ønsker for det første oplyst, om de nationale toldmyndigheder i henhold til toldkodeksens artikel 66 og gennemførelsesforordningens artikel 251 efter ansøgning kan erklære en toldangivelse for ugyldig efter varens frigivelse, når den nævnte ansøgning er indgivet som følge af, at der er påført en forkert varemottager i angivelsen, og når de nævnte varer ville have været omfattet af

13 — Rådets forordning af 15.4.2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EFT L 102, s. 1).

14 — Som det fremgår af de begrundelser, der er anført i bl.a. 9., 10. og 17. betragtning til forordning nr. 993/2004, var formålet med denne forordning at indføre en særlig behandling i form af en fritagelse, der kun omfattede importen af ammoniumnitrat fra de ti nye medlemslande, for at undgå, at pålæggelsen af antidumpingtold på ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, som på dette tidspunkt fulgte af forordning nr. 658/2002, ville medføre en kraftig prisstigning i disse lande, at ammoniumnitrat ville blive urimeligt dyrt for de endelige forbrugere, og at de traditionelle handelsstrømme ville blive forstyrret.

15 — Kommissionens forordning (EF) nr. 1001/2004 af 18.5.2004 om godtagelse af tilsagn, der er afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Den Russiske Føderation og Ukraine, og om at gøre importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Den Russiske Føderation og Ukraine til genstand for registrering (EUT L 183, s. 13). Kommissionens forordning (EF) nr. 1996/2004 af 19.11.2004 om godtagelse af tilsagn, der er afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Den Russiske Føderation og Ukraine, og om fortsat at gøre importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Den Russiske Føderation og Ukraine til genstand for registrering (EUT L 344, s. 24).

en fritagelse for antidumpingtold, såfremt denne fejl ikke havde foreligget. Den forelæggende ret ønsker endvidere alternativt oplyst, om toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), skal fortolkes således, at bestemmelsen under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede er til hinder for, at toldmyndighederne kan foretage en efterfølgende bogføring af antidumpingtold.

42. Den forelæggende ret har med det fjerde spørgsmål, der afhænger af svaret på det tredje spørgsmål, forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål om gyldigheden af toldkodeksens artikel 66, sammenholdt med gennemførelsesforordningens artikel 251. Den forelæggende ret ønsker nærmere bestemt oplyst, om den omstændighed, at det ikke er tilladt efter ansøgning at erklære en forkert toldangivelse for ugyldig som følge af anvendelsen af disse bestemmelser, og at det derfor ikke er muligt at opnå den fritagelse for antidumpingtold, der er fastsat i artikel 3 i forordning nr. 661/2008, er forenelig med artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og artikel 28, stk. 1, TEUF og artikel 31 TEUF.

B – Parternes bemærkninger

43. Den estiske regering har anført, at det tredje og det fjerde spørgsmål ikke kan antages til realitetsbehandling, idet de hviler på en urigtig forudsætning om, at der var påført en forkert varemottager i toldangivelsen. Da Baltic Agro forestod toldformaliteterne med henblik på at sikre varernes overgang til fri omsætning, var det ikke muligt at påføre Magnet Group som varemottager i toldangivelsen. Den i hovedsagen omtvistede situation henhører således på ingen måde under de tilfælde, der er omfattet af toldkodeksens artikel 66, gennemførelsesforordningens artikel 251 eller toldkodeksens artikel 220, stk. 2. Toldkodeksen og gennemførelsesforordningen er under alle omstændigheder ikke uforenelige med chartrets artikel 20 og artikel 28, stk. 1, TEUF og artikel 31 TEUF.

44. Rådet, der har begrænset sig til at besvare det fjerde spørgsmål, har anført, at lighedsprincippet i chartrets artikel 20 ikke finder anvendelse på en situation, hvor en toldangivelse er blevet udfyldt forkert.

45. Kommissionen har i det væsentlige anført, at betingelserne for at anvende toldkodeksens artikel 66, gennemførelsesforordningens artikel 251 eller toldkodeksens artikel 220, stk. 2, ikke er opfyldt. Lighedsprincippet finder i øvrigt ikke anvendelse på en situation som den i hovedsagen foreliggende.

C – Analyse

46. Det bemærkes for det første, at toldkodeksens artikel 66, stk. 1, giver mulighed for, at klareren kan få de kompetente toldmyndigheder til at erklære en toldangivelse, som klareren har udfærdiget, og som de nævnte myndigheder allerede har antaget, for ugyldig og dermed gøre undtagelse til princippet om, at en toldangivelse ikke kan trækkes tilbage, såfremt klareren fremlægger bevis for, at varen ved en fejltagelse er blevet angivet til den toldprocedure, der svarer til den nævnte angivelse¹⁶. Det fremgår imidlertid af toldkodeksens artikel 66, stk. 2, at angivelsen ikke kan erklæres for ugyldig efter frigivelsen af varerne, bortset fra i de tilfælde, der er defineret i gennemførelsesforordningens artikel 251.

47. Som Kommissionen har anført, finder toldkodeksens artikel 66 imidlertid ikke anvendelse på de i hovedsagen omhandlede omstændigheder, da det ikke på nogen måde er fremført, at varerne ved en fejltagelse er blevet angivet til den toldprocedure, der svarer til toldangivelsen, dvs. overgangen til fri omsætning, men kun, at Baltic Agro ved en fejl var påført som varemottager i den nævnte erklæring i stedet for Magnet Group.

¹⁶ — Jf. dom DP grup (C-138/10, EU:C:2011:587, præmis 41 og 42).

48. Som den estiske regering har anført, er betingelserne i toldkodeksens artikel 78, hvorefter det er muligt for de nationale toldmyndigheder at foretage en revision af en forkert toldangivelse, endvidere ikke opfyldt, idet der under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder ikke er angivet en forkert varemodtager.

49. Det bemærkes for det andet, at toldkodeksens artikel 220, stk. 2, fastsætter betingelserne for, hvornår en toldskyldner efterfølgende kan fritages for opkrævning af en importtold som følge af en fejl fra toldmyndighedernes side¹⁷.

50. Som Kommissionen har anført, er det imidlertid ikke på noget tidspunkt blevet fremført, at de nationale toldmyndigheder begik en fejl i det i hovedsagen omhandlede tilfælde, idet den forelæggende rets spørgsmål kun vedrører den omstændighed, at en forkert modtager var påført toldangivelsen. Forpligtelsen til at meddele rigtige oplysninger påhviler imidlertid toldklareren¹⁸.

51. Det følger af disse betragtninger, at den forelæggende rets tredje spørgsmål vedrører EU-retlige bestemmelser, der i lyset af de faktuelle præciseringer, som den forelæggende ret har tilvejebragt, åbenbart ikke finder anvendelse på de i hovedsagen omhandlede omstændigheder. Under disse omstændigheder er det min opfattelse, at det tredje spørgsmål er uden genstand, og at det derfor ikke er fornødent at besvare det.

52. For det tredje kan den ret til lighed for loven, der er garanteret ved chartrets artikel 20, ikke indebære, at det fastslås, at EU-toldkodeksen er ugyldig, for så vidt som det ikke i medfør af toldkodeksen var muligt for Baltic Agro at få erklæret toldangivelsen for ugyldig og som følge deraf opnå den fritagelse for antidumpingtold, der er fastsat i artikel 3 i forordning nr. 661/2008.

53. Den forelæggende ret har i denne henseende i det væsentlige anført, at der bør foretages en sammenligning mellem den situation, som en importvirksomhed, der i toldangivelsen har anført den første uafhængige kunde i Unionen som modtager, befinder sig i, og den situation, som en importvirksomhed, der i toldangivelsen har anført navnet på en importør, som har benyttet en mellemliggende virksomhed som modtager, befinder sig i. Forskelsbehandlingen består i den omstændighed, at den første virksomhed er fritaget for antidumpingtold, mens dette ikke er tilfældet for så vidt angår den anden virksomhed.

54. Det bemærkes i denne henseende, at det følger af fast retspraksis, at ligebehandlingsprincippet, der er et grundlæggende princip i EU-retten, som er fastslået i chartrets artikel 20 og 21¹⁹, er til hinder for, at ensartede situationer behandles forskelligt, og at forskellige situationer behandles ens, medmindre forskelsbehandlingen er objektivt begrundet.

55. Den sammenligning, som den forelæggende ret har foreslået, kan imidlertid ikke tillægges vægt. Det er nemlig ikke muligt at fastslå, at en importør, der ikke har overholdt de formelle krav i artikel 3 i forordning nr. 661/2008, befinder sig i den samme situation som en importør, der har overholdt disse krav. Det er korrekt, at chartrets artikel 20 eventuelt kan være til hinder for sådanne krav, såfremt det må konstateres, at de er urimelige, vilkårlige eller åbenbart uforholdsmæssige i forhold til det formål, der forfølges med de bestemmelser, hvorved kravene er indført. Det fremgår imidlertid ikke af sagen, at en sådan påstand er blevet fremsat i hovedsagen, og en undersøgelse af denne bestemmelse gør det ikke muligt at fastslå, at dette er tilfældet.

17 — Jf. bl.a. dom *Beemsterboer Coldstore Services* (C-293/04, EU:C:2006:162).

18 — Jf. dom *DP grup* (EU:C:2011:587, præmis 39 og 40).

19 — Jf. bl.a. domme *Akzo Nobel Chemicals og Akros Chemicals mod Kommissionen* (C-550/07 P, EU:C:2010:512, præmis 54) og *Schaible* (C-101/12, EU:C:2013:661, præmis 76).

56. Det kan endvidere ikke fastslås, at den omstændighed, at Baltic Agro blev pålagt at betale antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat, udgør en tilsidesættelse af den fælles toldtarif og dermed en tilsidesættelse af artikel 28, stk. 1, TEUF og artikel 31 TEUF. Som det fremgår af de ovenfor nævnte betragtninger, er opkrævningen af den nævnte told i sidste ende snarere konsekvensen af, at kravene i artikel 3 i forordning nr. 661/2008 ikke er opfyldt, og ikke en konsekvens af anvendelsen af Unionens toldbestemmelser. Selv om Baltic Agro havde haft mulighed for at få erklæret toldangivelsen for ugyldig og ændre angivelsen af Magnet Group som modtager i toldangivelsen, ville selskabet under alle omstændigheder ikke have været i stand til at opfylde de nævnte krav under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder.

57. Følgelig foreslår jeg Domstolen at besvare det fjerde spørgsmål således, at gennemgangen heraf intet har frembragt, der henset til chartrets artikel 20 og artikel 28, stk. 1, TEUF og artikel 31 TEUF kan rejse tvivl om gyldigheden af toldkodeksens artikel 66, sammenholdt med gennemførelsesforordningens artikel 251.

VI – Forslag til afgørelse

58. På denne baggrund foreslår jeg Domstolen til at besvare de af Tartu Ringkonnakohus forelagte præjudicielle spørgsmål således:

- »1) Artikel 3 i Rådets forordning nr. 661/2008 af 8. juli 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 skal fortolkes således, at den fritagelse for antidumpingtold, som det ifølge bestemmelsen er muligt at indrømme de eksporterende producenter, der er nævnt i Kommissionens afgørelse 2008/577/EF af 4. juli 2008 om godtagelse af de tilsagn, der er afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland og Ukraine, kun finder anvendelse på varer, der faktureres og afsendes direkte af de eksporterende producenter til den første uafhængige kunde i Den Europæiske Union, såfremt denne ikke har videresolgt den vare, der skal angives, før angivelsen.
- 2) Gennemgangen af den forelæggende rets fjerde spørgsmål har intet frembragt, der, henset til artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 28, stk. 1, TEUF og artikel 31 TEUF, kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 66 i Rådets forordning (EØF) af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, sammenholdt med artikel 251 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 312/2009 af 16. april 2009.«